

Morfi Gallery Limassol, Cyprus 2009

ΛΕΜΕΣΟΣ, 23/02/2009
ΤΗΣ ΝΤΙΝΑΣ ΠΑΜΠΑΛΛΗ

Με μια αίσθηση μοναξιάς

Τη σειρά των έργων του, με τίτλο Αστικές Συμπεριφορές 2008/2009, θα παρουσιάσει ο Ελλαδίτης ζωγράφος Βασίλης Καρακατσάνης. Το σύνολο της σειράς συγκροτείται από τρεις ενότητες: Η πρώτη παρουσιάστηκε το Μάιο του 2008 στην Αθήνα, στην Έκφραση. Η δεύτερη θα παρουσιαστεί τώρα στη Λεμεσό στη Μορφή και η τρίτη τον Οκτώβριο 2009 στη Θεσσαλονίκη, Tsatsis Projects/Artforum. Ευρηματικότητα και ευαισθησία, αισθησιασμός και καταλυτικό χιούμορ, χαρακτηριστικά του ανθρώπου και καλλιτέχνη Βασίλη Καρακατσάνη, όπου σειρές έργων είχαμε την ευκαιρία να δούμε και στην Κύπρο, αφού για τον ίδιο «είναι αυτονόητο, όπως παρουσιάζει τη δουλειά του στην Αθήνα, να την παρουσιάζει και στην Κύπρο. Με την ανάγκη να ζωγραφίζει και λόγω της ύπαρξης της πινακιάς του, πέρασε από μεγάλη γκάμα θεματικής και υλικών - από τα παλιά σπίτια, τα θεατρικά πρόσωπα και αντικείμενα, ρούχα και τσάντες, λουλούδια και σημαίες, χαλιά και «πάρτι», φτάνει στους άγνωστους τόπους και στις αστικές συμπεριφορές. Ρισκάροντας την εμπλοκή του σε κοινωνικοπολιτική συζήτηση, η ματαιοδοξία, ο σαρκασμός και το μπέρδεμα των κοινωνικών αξιών καθρεφτίζονται στα μάτια και τα σώματα των συναθροισμένων ανθρώπων που αποτελούν τον κορμό των έργων του. [..]

ΛΕΜΕΣΟΣ, 27/02/2009
ΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ - URBAN BEHAVIOURS
Γράφει η Ξένια Τσιαμαντά

Βασίλης Καρακατσάνης **Γκαλερί Μορφή**

Η ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ είναι γνωστή και αρκετά εμφανής.

Οι «Αστικές Συμπεριφορές-Urban Behaviours» λοιπόν, αν και εκπέμπουν μία περίεργη αμεσότητα, προωθούν παράλληλα και την αποστασιοποίηση από το θεατή. Ίσως γιατί, παρόλο που αντικατοπτρίζουν κάτι που μας ενδιαφέρει και μας αφορά, εντούτοις, συγχρόνως αυτό το κάτι μας πονά. Η μοιρολατρία, η ματαιοδοξία, η αλαζονεία και το ψυχικό κομπούζιο φανερώνονται μέσα από την έκφραση, την πόζα των πρωταγωνιστών του και τα χρώματα που χρησιμοποιεί. Αντιθετικά, γεμάτα εντάσεις σαν αυτές που βιώνουμε όλοι μας καθημερινά, κυρίως από τον έντονο ανταγωνισμό και την αδικία, με κύριο στόχο πάντα την εξουσία. Πιθανόν, γι' αυτό υπάρχουν και οι καρέκλες στους πίνακές του. Μερικές φορές αδειανές και μερικές φορές κρατημένες. Κάποιοι κοιμούνται αναπαυτικά πάνω στην εντυπωσιακή ταπετσαρία τους, ενώ κάποιοι άλλοι παραμένουν βουβοί και καταβεβλημένοι από την απουσία της.

Αδιέξοδα, υποκρισία, αγωνία. Και όλα αυτά για μια καρέκλα-εξουσία που τελικά έχει αξία μόνο όταν καταφέρουμε να εξουσιάσουμε σωστά πρώτα τον εαυτό μας και μετά τους γύρω μας. Η έκθεση που έχει παρουσιαστεί για πρώτη φορά, ως πρώτη ενότητα, στην Αθήνα το Μάιο του 2008, κάνει τώρα σταθμό στην Κύπρο ως δεύτερη ενότητα και θα συνεχίσει την πορεία της, ως τρίτη ενότητα, στη Θεσσαλονίκη τον Οκτώβριο του 2009.

ΛΕΜΕΣΟΣ, Φεβρουάριος 2009

Βασίλης Καρακατσάνης

Γκαλερί Μορφή 24/2-14/3

Το «Urban Behaviours - Αστικές Συμπεριφορές» - έτσι τιτλοφορείται η νέα έκθεση του Καρακατσάνη - είναι η δεύτερη ενότητα μιας δουλειάς που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά τον Μάιο του 2008 στην Αθήνα. Κάνει τώρα σταθμό στην Κύπρο και θα συνεχίσει την πορεία της, ως τρίτη ενότητα, τον Οκτώβριο του 2009 στη Θεσσαλονίκη.

Τα έργα δηλώνουν μια συνεργασία και μια αμεσότητα με το θεατή αλλά από την άλλη προωθούν και την αποστασιοποίηση. Έτσι κι αλλιώς ο δημιουργός τους ρισκάρει την εμπλοκή του σε κοινωνικοπολιτική συζήτηση, που περνιέται έμμεσα από την τέχνη του. Όλη αυτή η μοιρολατρία, η ματαιοδοξία, η αλαζονεία και το ψυχικό κομφούζιο φαντάζουν μέσα από τα μάτια και την πόζα των φιγούρων του που είναι οι πρωταγωνιστές.

Ακόμα και το χρώμα που χρησιμοποιεί ο καλλιτέχνης στους πίνακές του έχει το ρόλο του. Φωτεινό και αντιθετικό, γεμάτο ένταση σαν αυτήν που ζούμε κάθε σήμερα. Όχι μόνο σε σχέση με τους ρυθμούς της καθημερινότητάς μας, αλλά και με τους κραδασμούς που λαμβάνει ο καθένας μας μέσα από τον ανελέητο ανταγωνισμό και την αδικία που διαπράττεται καθημερινά, με βάση πάντα την εξουσία. Εξ ου και οι καρέκλες στα έργα του. Κάποτε αδειανές, κάποτε κρατημένες. Κάποιοι κοιμούνται αναπαυτικά πάνω στη φανταχτερή ταπετσαρία τους, ενώ κάποιοι άλλοι παραμένουν βουβοί και καταβεβλημένοι από την απουσία της. Αδιέξοδα, υποκρισία, αγωνία. Και όλα αυτά για μια καρέκλα-εξουσία που τελικά αποκτά αξία μόνο όταν παίρνει θέση πρώτα μέσα στον ψυχισμό μας και μετά γύρω μας. Επειδή η εξουσία και αυθεντία του εαυτού μας είναι και η απαραίτητη δύναμή μας.